Ročník 1968

Sbírka zákonů

Československé socialistické republiky

Částka 10 Vydána dne 9. března 1968 Cena Kčs 1,20

OBSAH:

28. Ústavní zákon o doplnění článku 91 ústavy
29. Zákon o změnách některých zákonů v souvislosti s úpravou postavení Národního výboru hlavního města Slovenska Bratislavy
30. Zákon o státním zkušebnictví
31. Zákon, kterým se doplňuje zákon č. 122/1962 Sb., o státní zemědělské, potravinářské a obchodní inspekci
32. Vyhláška Úřadu pro normalizaci a měření, kterou se provádí zákon o státním zkušebnictví
33. Vyhláška Úřadu pro normalizaci a měření o ověřování zbraní a schvalování střeliva pro civilní potřebu
34. Vyhláška ministra těžkého průmyslu, kterou se doplňuje vyhláška ministra hutního průmyslu a rudných dolů č. 93/1962 Sb. o státní službě pro drahé kovy
35. Vyhláška Ústřední správy geodézie a kartografie, kterou se mění vyhláška č. 156/1957 Ú. l., o ohlašování geodetických a topografických prací, předkládání elaborátů těchto prací, vydávání a rozmnožování kartografických děl

Oznámení o vydání obecných právních předpisů

28

ÚSTAVNÍ ZÁKON

ze dne 27. února 1968

o doplnění článku 91 ústavy

Národní shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto ústavním zákoně:

§ 1

K článku 91 ústavy ve znění ústavního zákona č. 110/1967 Sb. se připojuje odstavec 3 tohoto znění:

„(3) V hlavním městě Slovenska Bratislavě je Národní výbor hlavního města Slovenska Bratislavy a obvodní národní výbory; zvláštní úpravu jejich postavení a působnosti stanoví zákon Slovenské národní rady."

§ 2

Tento ústavní zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Novotný v. r.

Laštovička v. r.

Lenárt v. r.

29

ZÁKON

ze dne 27. února 1968

o změnách některých zákonů v souvislosti s úpravou postavení Národního výboru hlavního města Slovenska Bratislavy

Národní shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto zákoně:

Čl. 1

Zákon č. 69/1967 Sb., o národních výborech, se mění takto:

Ustanovení § 11 zní:

„§ 11

V hlavním městě Slovenska Bratislavě působí Národní výbor hlavního města Slovenska Bratislavy a obvodní národní výbory. Národní výbor hlavního města Slovenska Bratislavy je řízen přímo vládou, popřípadě Slovenskou národní radou. Zvláštní úpravu postavení, působnosti a organizační výstavby Národního výboru hlavního města Slovenska Bratislavy a obvodních národních výborů stanoví zákon Slovenské národní rady."

Čl. 2

Zákon č. 36/1960 Sb., o územním členění státu, se mění a doplňuje takto:

1. K § 2, jehož dosavadní ustanovení se označuje jako odstavec 1, se připojuje odstavec 2 tohoto znění:

„(2) Území hlavního města Slovenska Bratislavy tvoří samostatnou územní jednotku. Jeho rozdělení na obvody určí Slovenská národní rada."

2. V § 11 se vypouští bod 1.

Čl. 3

Zákon č. 113/1967 Sb., o volbách do Národního shromáždění, se mění takto:

1. Ustanovení § 14 odst. 2 zní:

„(2) Volby do Národního shromáždění řídí v jednotlivých krajích krajské volební komise Národní fronty v hlavním městě Praze a v hlavním městě Slovenska Bratislavě městské volební komise Národní fronty, které jsou ve své činnosti podřízeny Ústřední volební komisi Národní fronty. Ustanovení tohoto zákona o krajských volebních komisích platí obdobně pro tyto městské volební komise Národní fronty."

2. Ustanovení § 22 odst. 1 zní:

„(1) Rada krajského národního výboru, rada Národního výboru hlavního města Prahy a rada Národního výboru hlavního města Slovenska Bratislavy zřídí nejpozději 50 dnů přede dnem volby pro každý volební obvod obvodní volební komisi."

Čl. 4

Zákon č. 114/1967 Sb., o volbách do národních výborů, se mění takto:

1. Ustanovení § 10 odst. 4 zní:

„(4) Ve volebním obvodu pro volby do Národního výboru hlavního města Prahy, do Národního výboru hlavního města Slovenska Bratislavy a do obvodních národních výborů v Praze a v Bratislavě se volí zpravidla 4—15 poslanců. Ve volebním obvodu pro volby do obvodních národních výborů v Brně, v Ostravě, v Plzni a v Košicích se volí rovněž zpravidla 4—15 poslanců."

2. Ustanovení § 12 odst. 5 zní:

„(5) Volební obvody pro volbu do Národního výboru hlavního města Prahy stanoví Národní výbor hlavního města Prahy a volební obvody pro volbu do Národního výboru hlavního města Slovenska Bratislavy stanoví Národní výbor hlavního města Slovenska Bratislavy tak, aby nepřekračovaly hranice městských obvodů; pro stanovení volebních obvodů do obvodních národních výborů platí obdobně odstavec 3."

3. Ustanovení § 14 odst. 2 zní:

„(2) Volby

do krajských národních výborů řídí krajské volební komise Národní fronty, do Národního výboru hlavního města Prahy a do Národního výboru hlavního města Slovenska Bratislavy městské volební komise Národní fronty,

do okresních národních výborů a do obvodních národních výborů v Praze okresní volební komise Národní fronty,

do městských národních výborů městské volební komise Národní fronty,

do místních národních výborů a do obvodních národních výborů v Bratislavě, v Brně, v Ostravě, v Plzni a v Košicích místní volební komise Národní fronty."

4. Ustanovení § 29 písm. a) zní:

„a) do 25 dnů přede dnem volby do krajských národních výborů, do Národního výboru hlavního města Prahy, do Národního výboru hlavního města Slovenska Bratislavy, do okresních národních výborů, do městských národních výborů v Brně, v Ostravě, v Plzni a v Košicích a do obvodních národních výborů v Praze;"

Čl. 5

Zákon č. 36/1964 Sb., o organizaci soudů a volbách soudců, se doplňuje takto:

1. K § 1 se připojuje odstavec 3 tohoto znění:

„(3) Na území hlavního města Slovenska Bratislavy vykonává působnost okresního soudu městský soud."

2. K § 33 odst. 1 se připojuje další věta tohoto znění:

„Krajský soud se sídlem v Bratislavě vykonává působnost též na území hlavního města Slovenska Bratislavy."

3. K § 45, jehož dosavadní ustanovení se označuje jako odstavec 1, se připojuje odstavec 2 tohoto znění:

„(2) Soudci krajského soudu v Bratislavě jsou voleni Západoslovenským krajským národním výborem a Národním výborem hlavního města Slovenska Bratislavy, a to na návrh příslušných orgánů Národní fronty; ze zvolených soudců z povolání zvolí na společném zasedání Západoslovenský krajský národní výbor a Národní výbor hlavního města Slovenska Bratislavy předsedu krajského soudu a jeho náměstka (náměstky) na návrh pověřence Slovenské národní rady pro spravedlnost."

Čl. 6

Zákon č. 60/1965 Sb., o prokuratuře, se mění a doplňuje takto:

1. Ustanovení § 30 odst. 1 zní:

„(1) Prokuratura se člení na Generální prokuraturu, jejíž součástí je Hlavní vojenská prokuratura, krajské prokuratury a městskou prokuraturu v Praze, vyšší vojenské prokuratury, okresní prokuratury, městskou prokuraturu v Bratislavě, obvodní prokuratury na území hlavního města Prahy a vojenské obvodové prokuratury."

2. K § 30 odst. 2 se připojují další věty tohoto znění:

„Sídlo a obvod městské prokuratury v Bratislavě se shoduje se sídlem a obvodem Národního výboru hlavního města Slovenska Bratislavy. Krajská prokuratura v Bratislavě vykonává působnost též na území hlavního města Slovenska Bratislavy."

Čl. 7

Zákon č. 121/1962 Sb., o hospodářské arbitráži, se doplňuje takto:

K § 6 odst. 1 písm. b) se připojuje středník a další věta tohoto znění:

„působnost krajské státní arbitráže pro území hlavního města Slovenska Bratislavy vykonává státní arbitráž pro město Bratislavu."

Čl. 8

Zákon č. 70/1965 Sb., o Sboru národní bezpečnosti, se doplňuje takto:

Do § 6 se vkládají za první větu další věty tohoto znění:

„Městská správa Veřejné bezpečnosti v Bratislavě vykonává působnost okresního oddělení Veřejné bezpečnosti; krajská správa Sboru národní bezpečnosti v Bratislavě vykonává působnost též na území hlavního města Slovenska Bratislavy."

Čl. 9

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Novotný v. r.

Laštovička v. r.

Lenárt v. r.

30

ZÁKON

ze dne 27. února 1968

o státním zkušebnictví

Národní shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto zákoně:

Část I

Úvodní ustanovení

§ 1

Výkon státního zkušebnictví spočívá

a) v hodnocení stanovených výrobků, při němž se srovnávají jejich vlastnosti s vlastnostmi obdobných výrobků předních světových výrobců;

b) ve schvalování stanovených výrobků před jejich uvedením do oběhu, jehož cílem je preventivní ochrana před výrobky, které by mohly některými svými vlastnostmi způsobit vážnou újmu;

c) v provádění kontroly zhodnocených a schválených výrobků uváděných do oběhu.

§ 2

(1) Orgány státního zkušebnictví jsou Úřad pro normalizaci a měření a státní zkušebny.

(2) Orgány státního zkušebnictví poskytují též odborné služby, při nichž mohou vydávat osvědčení.

§ 3

Orgány státního zkušebnictví jsou při své činnosti povinny postupovat nestranně podle výsledků zkoušek a zjištění. Odborné úkony spojené s touto činností vykonávají v souladu s poznatky vědy a techniky, jaké jsou v době, kdy je úkon prováděn.

Část II

Působnost Úřadu pro normalizaci a měření

§ 4

Ústředním orgánem státní správy pro obor státního zkušebnictví je Úřad pro normalizaci a měření.

§ 5

(1) Úřad pro normalizaci a měření rozhoduje při výkonu státního zkušebnictví v případech stanovených zákonem.

(2) Dále Úřadu pro normalizaci a měření přísluší v oboru státního zkušebnictví

a) řídit a kontrolovat činnost státních zkušeben; státním zkušebnám, které mu nejsou přímo podřízeny, stanovit úkoly v dohodě s jejich nadřízenými orgány a účastnit se souhrnného hodnocení činnosti těchto státních zkušeben;

b) koordinovat činnost státních zkušeben na poli mezinárodní spolupráce;

c) stanovit státním zkušebnám povinnost zadávat některé speciální zkoušky organizacím určeným Úřadem pro normalizaci a měření.

Část III

Státní zkušebny

§ 6

(1) Státními zkušebnami jsou organizace, jimž Úřad pro normalizaci a měření udělil oprávnění k výkonu státního zkušebnictví (autorizaci).

(2) Oprávnění k výkonu státního zkušebnictví (dále jen oprávnění) může Úřad pro normalizaci a měření udělit organizacím, které jsou mu podřízeny nebo jiným organizacím s jejich souhlasem a po dohodě s jejich nadřízenými orgány.

§ 7

(1) Oprávnění, jeho případnou změnu nebo odnětí uveřejňuje Úřad pro normalizaci a měření ve svém věstníku.

(2) V oprávnění musí být stanoven jeho rozsah a jméno vedoucího státní zkušebny.

§ 8

(1) Státní zkušebna má v rozsahu stanoveném v oprávnění celostátní působnost, nestanoví-li Úřad pro normalizaci a měření jinak.

(2) Státní zkušebna nesmí hodnotit nebo schvalovat výrobky, které jsou předmětem její vlastní výroby nebo které vyvinula.

§ 9

(1) Státní zkušebna posuzuje návrhy příslušných československých státních norem.

(2) Shledá-li státní zkušebna, že technická norma nevyhovuje, navrhne její změnu, zrušení nebo zpracování nové technické normy.

§ 10

(1) Výkon státního zkušebnictví ve státní zkušebně řídí její vedoucí (ředitel), nebo jím jmenovaný pracovník (dále jen vedoucí státní zkušebny).

(2) Ke jmenování a odvolání vedoucího státní zkušebny je třeba souhlasu Úřadu pro normalizaci a měření.

(3) Vedoucí státní zkušebny skládá do rukou předsedy Úřadu pro normalizaci a měření tento slib:

„Slibuji, že budu vykonávat svou funkci v souladu se zákony a jinými právními předpisy, v souladu s pokyny Úřadu pro normalizaci a měření a v souladu se zájmy celé společnosti, a to nestranně podle svého nejlepšího svědomí, že budu využívat všech svých znalostí a zkušeností a zachovávat mlčenlivost o skutečnostech tvořících státní, hospodářské a služební tajemství, o nichž se při výkonu své funkce dozvím."

(4) Vedoucí státní zkušebny nastupuje svou funkci složením slibu.

§ 11

(1) Při státních zkušebnách se zřizují hodnotitelské komise. Předsedou a členy hodnotitelských komisí jsou odborníci, u nichž je záruka jejich nestrannosti. Jmenuje je a odvolává Úřad pro normalizaci a měření.

(2) Hodnotitelské komise jsou odborným poradním orgánem vedoucího státní zkušebny.

(3) Předseda a členové hodnotitelské komise jsou povinni složit do rukou pověřeného zástupce Úřadu pro normalizaci a měření tento slib:

„Slibuji, že budu vykonávat svou funkci v souladu se zákony a jinými právními předpisy, v souladu s pokyny Úřadu pro normalizaci a měření a v souladu se zájmy celé společnosti, a to nestranně podle svého nejlepšího svědomí, že budu využívat všech svých znalostí a zkušeností a zachovávat mlčenlivost o skutečnostech tvořících státní, hospodářské a služební tajemství, o nichž se při výkonu své funkce dozvím."

(4) Úřad pro normalizaci a měření stanoví zásady jednacího řádu hodnotitelských komisí.

(5) Předsedovi a členům hodnotitelských komisí přísluší za odborné posudky odměna podle obecných předpisů o odměňování práce mimo pracovní poměr.*)

§ 12

(1) V rozhodnutích a osvědčeních je státní zkušebna povinna uvést svůj název a připojit k podpisu otisk pečeti státní zkušebny.

(2) Jiné organizace než ty, jimž bylo uděleno oprávnění, nejsou oprávněny užívat označení státní zkušebna, a to ani jako součást svého názvu.

§ 13

(1) Organizace, které bylo uděleno oprávnění, může ze závažných důvodů požádat se souhlasem svého nadřízeného orgánu Úřad pro normalizaci a měření o odnětí oprávnění, a to ke konci kalendářního roku; žádost musí být Úřadu pro normalizaci a měření podána nejpozději 6 měsíců předem.

(2) Prokáže-li se, že státní zkušebna neplní řádně své úkoly, Úřad pro normalizaci a měření jí oprávnění odejme nebo omezí; jde-li o organizaci, která mu není podřízena, učiní tak po projednání s jejím nadřízeným orgánem.

Část IV

Hodnocení výrobků

§ 14

(1) Úřad pro normalizaci a měření stanoví výrobky, které podléhají hodnocení (povinné hodnocení). Jiné výrobky může státní zkušebna hodnotit jen na návrh jejich výrobce (nepovinné hodnocení). Nepovinné hodnocení má tytéž právní důsledky a státní zkušebna je provádí týmž způsobem, jako hodnocení povinné, výrobek však nepodléhá novému hodnocení.

(2) K povinnému hodnocení stanoví Úřad pro normalizaci a měření z vlastního podnětu nebo na návrh jiných orgánů nebo organizací a po projednání s ústředním orgánem výrobce výrobky, které významně ovlivňují životní úroveň obyvatelstva či produktivitu u uživatele výrobku, nebo výrobky, které jsou či mohou být schopny úspěšné soutěže na zahraničních trzích, popřípadě i výrobky, jejichž jakost zaostává a uživatel u nich nemá možnost výběru.

§ 15

(1) Hodnocení výrobku se provádí srovnáním vlastností jeho vzorku s požadavky, které státní zkušebna stanoví a oznámí výrobci před hodnocením. Tyto požadavky se stanoví na základě vlastností obdobných srovnatelných výrobků nabízených na světových trzích, na základě znalostí a zkušeností pracovníků státní zkušebny a členů hodnotitelské komise, podle právních (např. bezpečnostních a hygienických) předpisů a na základě údajů technických norem.

(2) Při hodnocení se posuzují všechny podstatné vlastnosti výrobku, které určují jeho jakost, tj. ty vlastnosti, které jsou měřítkem způsobilosti výrobku plnit funkce, pro které je určen. Současně se berou v úvahu i ekonomické ukazatele výrobku, jeho vybavení příslušenstvím a náhradními díly apod., jakož i předpoklady, které výrobce vytváří pro poskytování služeb spojených s užíváním výrobku.

*) Zákoník práce a vyhláška ministerstva financí č. 91/1966 Sb.

§ 16

(1) O výsledku hodnocení vydá státní zkušebna rozhodnutí, v němž zařadí výrobek do jednoho ze tří stupňů jakosti:

a) do prvního stupně se zařazují výrobky výborné jakosti, které nejen splňují požadavky stanovené státní zkušebnou, ale které se svými vlastnostmi plně vyrovnají srovnatelným výrobkům světové úrovně nebo je předčí, anebo tradiční výrobky vynikajících funkčních vlastností a estetické úrovně, které jsou na světovém trhu zvláštností;

b) do druhého stupně se zařazují výrobky dobré jakosti, jejichž vlastnosti splňují požadavky stanovené státní zkušebnou;

c) do třetího stupně jakosti se zařazují ostatní výrobky.

(2) Vykazuje-li výrobek v užitné hodnotě a funkčních vlastnostech hrubé závady, odmítne státní zkušebna zařadit jej do stupně jakosti.

(3) Pro výrobek zařazený do prvního nebo druhého stupně jakosti udělí státní zkušebna právo užívat značku příslušného stupně jakosti jen, jsou-li u výrobce zajištěny takové podmínky výroby, kontroly a zkoušení, které zajišťují, že nebudou do oběhu dávány výrobky, které neodpovídají hodnocenému vzorku. Udělí-li státní zkušebna právo užívat značku příslušného stupně jakosti, smí jí být označován každý jednotlivý kus výrobku.

§ 17

(1) Státní zkušebna předkládá hodnotitelské komisi zprávu o výsledcích zkoušení a zjištění.

(2) Na základě této zprávy a na základě vlastního posouzení výrobku doporučuje hodnotitelská komise zařazení výrobku do odpovídajícího stupně jakosti.

(3) Státní zkušebna rozhodne s přihlédnutím k tomuto doporučení o zařazení výrobku do odpovídajícího stupně jakosti. Nesouhlasí-li státní zkušebna s doporučením hodnotitelské komise na zařazení výrobku do stupně jakosti, předloží věc k rozhodnutí Úřadu pro normalizaci a měření, který rozhodne ve věci samé nebo vrátí věc státní zkušebně k novému projednání a rozhodnutí.

§ 18

(1) Při zařazení výrobku do prvního nebo druhého stupně jakosti stanoví státní zkušebna také dobu, po kterou zařazení trvá; tato doba nesmí být delší než tři roky. Před uplynutím stanovené doby je výrobce povinen přihlásit výrobek k novému hodnocení.

(2) Při zařazení výrobku do třetího stupně jakosti určí státní zkušebna lhůtu, dokdy je výrobce povinen přihlásit výrobek po odstranění nedostatků k opakovanému hodnocení; tato lhůta nesmí být delší než dva roky. Výrobce může přihlásit výrobek k opakovanému hodnocení i dříve.

(3) Výrobek, který státní zkušebna odmítla zařadit do stupně jakosti, nesmí být uváděn do oběhu.

§ 19

(1) Státní zkušebna kontroluje namátkově vlastnosti zhodnocených výrobků dávaných do oběhu, zda odpovídají vlastnostem zhodnoceného vzorku.

(2) Zjistí-li státní zkušebna při této kontrole zhoršení vlastností výrobku rozhodných pro stupeň jakosti, do něhož byl výrobek zařazen, přeřadí jej do nižšího stupně jakosti, popřípadě mu odejme zařazení do stupně jakosti (§ 16 odst. 2). Kontrolu provádí na dostatečném množství výrobků, aby její rozhodnutí nebylo ovlivněno nahodilými závadami.

Část V

Schvalování výrobků

§ 20

(1) Úřad pro normalizaci a měření stanoví po projednání se zúčastněnými orgány výrobky, které podléhají schvalování.

(2) Ke schvalování stanoví Úřad pro normalizaci a měření tuzemské i dovážené výrobky,

a) které jsou určeny k široké potřebě, jestliže by mohly ohrozit bezpečnost života nebo zdraví uživatele nebo jeho okolí, aniž se uživatel o tomto nebezpečí může předem přesvědčit, a osobní ochranné pracovní prostředky,

b) které by pro svůj význam nebo pro četnost užívání mohly národnímu hospodářství způsobit škody velkého rozsahu, např. nadměrnou spotřebou elektrické nebo jiné energie, nebezpečím požáru, rušením provozu telekomunikací apod.,

c) na kterých je závislá odolnost konečných výrobků nebo investičních celků dodávaných nebo vyvážených do prostředí se ztíženými klimatickými nebo jinými podmínkami.

§ 21

Ke schvalování může Úřad pro normalizaci a měření oprávnit jen státní zkušebny podřízené ústředním orgánům nebo jiným orgánům státní správy.

§ 22

(1) Při schvalování výrobku zkoumá státní zkušebna jeho vzorek; zjišťuje, zda odpovídá právním předpisům (bezpečnostním, hygienickým a jiným), technickým normám a hlediskům, pro které bylo schvalování stanoveno, jakož i to, zda výrobce skýtá záruku, že bude trvale dodržovat vlastnosti výrobku rozhodné pro jeho schválení.

(2) Na základě těchto zjištění vydá státní zkušebna rozhodnutí, že se výrobek jako typ schvaluje nebo neschvaluje. V rozhodnutí uvede hledisko, z kterého byl výrobek schvalován a jeho vlastnosti rozhodné pro schválení, popřípadě neschválení výrobku.

(3) Platnost schválení výrobku může být omezena udáním doby, prostředí nebo způsobu použití, pro které se výrobek schvaluje.

(4) Neschválené výrobky nesmějí být uváděny do oběhu.

(5) Je-li výrobek schvalován jen z hlediska své odolnosti v určitém prostředí se ztíženými klimatickými nebo jinými podmínkami (§ 20 odst. 2 písm. c), nesmí být bez schválení dodáván nebo vyvážen do takového prostředí, ani v něm používán.

§ 23

Státní zkušebna provádí namátkově kontrolu vlastností schválených výrobků dávaných do oběhu, zda odpovídají vlastnostem schváleného vzorku. Zjistí-li, že nemají v rámci přípustné tolerance vlastnosti rozhodné pro schválení, schválení odejme.

§ 24

(1) Ve výjimečných případech může Úřad pro normalizaci a měření stanovit, že u některých výrobků podléhá ověření státní zkušebnou každý kus nebo každá výrobní dávka, jsou-li pro to důvody hodné zvláštního zřetele pro mimořádnou míru nebezpečí spojeného s užíváním výrobku (např. střelné zbraně pro civilní potřebu, vybrané osobní ochranné prostředky). Bez tohoto ověření nesmí být takový výrobek uváděn do oběhu ani používán.

(2) Každý uživatel, popřípadě opravna takového výrobku, jsou povinni přihlásit a předložit státní zkušebně výrobek v případech stanovených Úřadem pro normalizaci a měření v prováděcím předpise.

Část VI

Společná ustanovení

§ 25

(1) V řízení ve věcech státního zkušebnictví se postupuje podle správního řádu, pokud tento zákon nestanoví jinak.

(2) Státní zkušebny jsou povinny provést hodnocení a schvalování výrobku ve lhůtách stanovených prováděcím předpisem.

(3) O odvolání proti rozhodnutím státních zkušeben rozhoduje Úřad pro normalizaci a měření. Opravné prostředky proti rozhodnutím o hodnocení a o schvalování výrobků nemají odkladný účinek.

§ 26

(1) Účastníkem řízení ve věcech státního zkušebnictví je pouze ten, kdo přihlásil nebo měl přihlásit výrobek k hodnocení nebo ke schválení (dále jen přihlašovatel). Výrobky podléhající hodnocení nebo schválení je povinen přihlásit u příslušné státní zkušebny výrobce, a to způsobem a ve lhůtách stanovených prováděcím předpisem. Jde-li o dovážené výrobky, má tuto povinnost dovozce.

(2) Státní zkušebna nejpozději do 60 dnů po doručení přihlášky provedené řádným způsobem oznámí přihlašovateli písemně, kdy mu stanoví podmínky hodnocení, popřípadě schvalování výrobku a dokdy bude hodnocení, popřípadě schválení provedeno.

(3) Na výzvu státní zkušebny je přihlašovatel povinen dodat jí ve stanovené lhůtě bezplatně vzorek výrobku v nezbytně potřebném množství a s vyžádanou dokumentací. Státní zkušebna má právo vybrat sama vzorky výrobku buď přímo u přihlašovatele, u odběratele nebo u dopravce, či z obchodní sítě, a to vždy na náklady přihlašovatele. Vzorky vrací státní zkušebna přihlašovateli ve stavu, v jakém jsou po zkouškách. Je-li to technicky možné a hospodářsky účelné, dohodne státní zkušebna s přihlašovatelem, že si vzorek ponechá jako doklad.

§ 27

(1) Orgány státního zkušebnictví zjišťují vlastnosti výrobku samy nebo mohou zadat toto zjištění jiným organizacím. Se souhlasem těchto orgánů, popřípadě za jejich dozoru, může zjištění provádět nebo dát provést přihlašovatel.

(2) Úřad pro normalizaci a měření může zadat zkoušení a posuzování výrobků pro potřeby státního zkušebnictví zahraničním institucím sám, jiné organizace jen s jeho souhlasem.

§ 28

(1) Výrobní, obchodní a jiné organizace jsou povinny umožnit orgánům státního zkušebnictví při výkonu jejich funkce nahlížet do technické, výrobní, obchodní a jiné dokumentace týkající se hodnocených a schvalovaných výrobků, umožnit jim schválené a zhodnocené výrobky kontrolovat, zejména umožněním přístupu k výrobním a zkušebním zařízením, do skladových a jiných prostorů, a umožnit jim používání své vlastní nebo používané měřicí techniky.

(2) Pracovníci státního zkušebnictví a členové hodnotitelských komisí jsou povinni zachovávat mlčenlivost o všech skutečnostech tvořících předmět státního, hospodářského nebo služebního tajemství, o nichž se při výkonu státního zkušebnictví dozvědí.

(3) Změny ve výrobě, schopné ovlivnit vlastnosti hodnoceného nebo schváleného výrobku, nebo předání výroby jiné organizaci, je výrobce povinen ohlásit neprodleně, nejpozději však do dne, kdy ke změně dochází, státní zkušebně.

§ 29

(1) Budou-li do oběhu uvedeny výrobky označené značkou vyšší jakosti nebo značkou schvalovací, které jim nenáleží, uloží Úřad pro normalizaci a měření tomu, kdo výrobek takto označil, pokutu

ve výši 10 % z velkoobchodní ceny výrobků takto označených. Mimoto může Úřad pro normalizaci a měření nařídit stažení takových výrobků z obchodní sítě, a to na náklad toho, kdo výrobek nesprávně označil. Toto nařízení se však netýká výrobků dodaných dříve než tři roky před vydáním rozhodnutí o stažení.

(2) Nepředložil-li nebo nepřihlásil-li přihlašovatel řádně a včas výrobek k povinnému hodnocení, uloží mu Úřad pro normalizaci a měření pokutu ve výši 10 % z velkoobchodní ceny výrobků dodaných po dni, kdy měl být výrobek předložen, popřípadě přihlášen; jde-li o opakované hodnocení, uloží Úřad pro normalizaci a měření přihlašovateli pokutu ve výši 20 % z velkoobchodní ceny výrobků dodaných po dni, kdy měl být výrobek k opakovanému hodnocení předložen, popřípadě přihlášen.

(3) Zjistí-li orgány státního zkušebnictví při kontrole zhodnocených výrobků (§ 19), že tyto výrobky vykazují závadu, pro niž musí být výrobek přeřazen do nižšího stupně jakosti nebo mu odňato zařazení do stupně jakosti, může Úřad pro normalizaci a měření uložit přihlašovateli pokutu ve výši 10 % z velkoobchodní ceny výrobků, o nichž se prokáže, že byly již před kontrolou uvedeny s touto závadou do oběhu.

(4) Úřad pro normalizaci a měření uloží tomu, jenž uvede do oběhu výrobek neprávem (§ 18 a 22), pokutu ve výši 10 % z velkoobchodní ceny všech neprávem dodaných výrobků.

(5) Zjistí-li se při kontrole schválených výrobků (§ 23), že kontrolovaný výrobek vykazuje závadu, pro niž mu musí být schválení odňato, může Úřad pro normalizaci a měření uložit přihlašovateli pokutu ve výši 10 % z velkoobchodní ceny výrobků, o nichž se prokáže, že byly již před kontrolou uvedeny s touto závadou do oběhu.

(6) V případě nebezpečí, že výrobek podléhající schválení, který nebyl schválen nebo jemuž bylo schválení odňato, ohrozí zdraví, nařídí Úřad pro normalizaci a měření mimo pokuty (odst. 4 a 5) i stažení všech těchto výrobků z obchodní sítě, popřípadě i z používání, a to vždy na náklad přihlašovatele.

(7) Bylo-li nařízeno stažení výrobku, zaplatí přihlašovatel navíc pokutu ve výši plné velkoobchodní ceny všech výrobků, které nestáhl do 90 dnů po obdržení rozhodnutí o stažení výrobku.

(8) Při výpočtu výše pokuty podle předchozích ustanovení se nepřihlíží k výrobkům dodaným dříve než tři roky přede dnem, kdy bylo o uložení pokuty rozhodnuto.

(9) Přihlašovateli, který dosáhl rozhodnutí ve věci státního zkušebnictví nesprávnými údaji, uloží Úřad pro normalizaci a měření pokutu ve výši 10 % z velkoobchodní ceny výrobků dodaných po dni vydání takového rozhodnutí. Tuto pokutu nelze uložit, prokáže-li přihlašovatel, že nemohl nesprávným údajům zabránit.

§ 30

Při hodnocení a při schvalování výrobků, a to i v odvolacím řízení, přísluší státním zkušebnám a Úřadu pro normalizaci a měření za výkon státního zkušebnictví úhrada. Úhradu platí přihlašovatel.

§ 31

Organizace, jíž bylo uděleno oprávnění a její nadřízený orgán jsou povinny zajistit chod a rozvoj státního zkušebnictví z hlediska osobního obsazení a technického vybavení státní zkušebny.

§ 32

K zabezpečení spolupráce s orgány Slovenské národní rady a s organizacemi na Slovensku se vytvoří zvláštní pracoviště Úřadu pro normalizaci a měření na Slovensku.

§ 33

Zákonem není dotčena působnost správních orgánů, které podle zvláštních předpisů schvalují a povolují výrobky nebo vykonávají nad nimi odborný dozor, a to z hlediska určitých vlastností výrobku nebo podmínek jeho použití.

Část VII

Ustanovení přechodná a závěrečná

§ 34

(1) Oprávnění k provádění povinného zkoušení (schvalování) a hodnocení vydaná podle dosavadních předpisů zanikají dnem 1. července 1968, pokud je Úřad pro normalizaci a měření již dříve nenahradí oprávněním podle tohoto zákona.

(2) Rozhodnutí o hodnocení a schválení výrobků vydaná před účinností tohoto zákona jím nejsou dotčena.

(3) Jestliže přihlašovatel již vyrábí nebo dodává výrobek, který podle tohoto zákona Úřad pro normalizaci a měření stanoví ke schvalování, aniž byl výrobek již dříve schválen, je povinen přihlásit jej u příslušné státní zkušebny ke schválení nejpozději do 90 dnů od oznámení, že výrobek schvalování podléhá. Do ukončení schvalovacího řízení může pokračovat v dodávkách.

§ 35

(1) Úřad pro normalizaci a měření vydá předpisy k provádění zákona, v nichž stanoví podrobnosti o řízení ve věcech státního zkušebnictví, způsob označování zhodnocených a schválených výrobků a výši úhrady za výkon státního zkušebnictví.

(2) Způsob zkoušení drahých kovů a úkoly státních orgánů při této činnosti stanoví ministerstvo těžkého průmyslu.

§ 36

Zrušují se:

a) zákon č. 185/1910 ř. z., o technickém zkoumání, zkoušení a ohledání materiálu;

b) zákonné opatření č. 2/1955 Sb., o státní službě pro míry a váhy, o státní službě pro drahé kovy a o zkoušení zbraní a střeliva pro civilní potřebu;

c) zákonné opatření č. 102/1965 Sb., o jednotném řízení povinného zkoušení a hodnocení výrobků;

d) vyhláška ministra průmyslu č. 1505/1946 Ú. l., o povinné kontrole a zkoušení domácích, živnostenských a průmyslových spotřebičů topných plynů a některých přístrojů a jejich součástí pro výrobu, rozvod a kontrolu plynu (č. 1462/1946 Ú. v.);

e) vyhláška ministra průmyslu č. 637/1947 Ú. l., o povinné kontrole a zkoušení plynových spotřebičů a plynových přístrojů (č. 554/1947 Ú. v.);

f) vyhláška ministerstva automobilového průmyslu a zemědělských strojů č. 44/1957 Ú. l. (Ú. v.), o jakostním značkování některých výrobků;

g) vyhláška ministerstva automobilového průmyslu a zemědělských strojů č. 87/1958 Ú. l. (Ú. v.), kterou se rozšiřuje seznam výrobků, na něž se vztahuje vyhláška č. 44/1957 Ú. l. (Ú. v.), o jakostním značkování některých výrobků;

h) vyhláška ministra všeobecného strojírenství č. 52/1962 Sb., o zkoušení a ověřování zbraní a střeliva pro civilní potřebu;

i) vyhláška Státní komise pro rozvoj a koordinaci vědy a techniky č. 83/1963 Sb., o povinném zkoušení a kontrole elektrotechnických výrobků, materiálů a pomůcek;

j) vyhláška Státní komise pro rozvoj a koordinaci vědy a techniky č. 162/1964 Sb., o povinném zkoušení a kontrole výrobků a materiálů určených do oblastí se ztíženými klimatickými podmínkami;

k) směrnice Státní komise pro rozvoj a koordinaci vědy a techniky č. 20 774/4013/65a z 30. září 1965, pro povinné zkoušení a hodnocení vybraných výrobků;*)

l) prováděcí pokyny, doplňky a změny Úřadu pro normalizaci a měření ke směrnicím pro povinné zkoušení a hodnocení vybraných výrobků čj. Zk/65a/66 z 12. ledna 1966.*)

§ 37

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1968.

Novotný v. r.

Laštovička v. r.

Lenárt v. r.

*) Ponechané dosud v platnosti podle odst. 2 písm. a) bod 7 vyhl. č. 75/1966 Sb.

31

ZÁKON

ze dne 28. února 1968,

kterým se doplňuje zákon č. 122/1962 Sb., o státní zemědělské, potravinářské a obchodní inspekci

Národní shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto zákoně:

Čl. I.

Zákon č. 122/1962 Sb., o státní zemědělské, potravinářské a obchodní inspekci, se doplňuje tak, že se k § 5 připojují odstavce 2 a 3 tohoto znění:

„(2) Státní obchodní inspekci řídí ministr vnitřního obchodu.

(3) Krajské národní výbory jsou oprávněny ukládat inspektorátům Státní obchodní inspekce v krajích úkoly k uplatnění ochrany zájmů spotřebitelů:

a) při kontrole dodržování

— maloobchodních cen a pravidel obchodní činnosti,

— jakosti prodávaného zboží,

— podmínek pro stánkový prodej, pro prodej na trzích a v tržištích a pro prodej zboží občany,

— podmínek pro zařazování ubytovacích závodů a závodů veřejného stravování do cenových skupin,

— materiálových norem při výrobě jídel a nápojů (včetně závodních a školních jídelen a jídelen důchodců),

— hygieny a sanitace,

— přesnosti a správnosti měr, vah a jiných přístrojů používaných v obchodě,

— předpisů o zásobování, skladování a dopravě zboží;

b) při sledování spotřebitelské poptávky.“

Čl. II.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1968.

Novotný v. r.

Laštovička v. r.

Lenárt v. r.

32

VYHLÁŠKA

Úřadu pro normalizaci a měření

ze dne 28. února 1968,

kterou se provádí zákon o státním zkušebnictví

Úřad pro normalizaci a měření stanoví podle § 35 odst. 1 zákona č. 30/1968 Sb., o státním zkušebnictví (dále jen zákon):

Část I

Řízení ve věcech státního zkušebnictví

§ 1

Přihlašování výrobků k hodnocení

(1) Výrobky podléhající hodnocení stanoví Úřad pro normalizaci a měření (dále jen „Úřad") výnosem s uvedením státní zkušebny, která je pro jejich hodnocení příslušná. Výnos uveřejňuje Úřad ve Věstníku Úřadu pro normalizaci a měření (dále jen „Věstník"); týká-li se výnos jen výrobků jediného přihlašovatele,*) zasílá se výnos přímo přihlašovateli.

(2) Přihlašovatel je povinen přihlásit u státní zkušebny výrobky podléhající hodnocení do 45 dnů po uveřejnění ve Věstníku, popřípadě ode dne doručení, byl-li výnos zaslán přihlašovateli přímo.

(3) Výrobky, které v době uveřejnění, popřípadě doručení výnosu nejsou ještě uvedeny do oběhu, je přihlašovatel povinen přihlásit nejpozději do 30 dnů před jejich uvedením do oběhu.

(4) Státní zkušebna může v odůvodněných případech tyto lhůty pro přihlášení výrobku k hodnocení prodloužit, nejvýše však o dalších 30 dnů.

(5) Přihlašování výrobků k hodnocení se provádí na zvláštním tiskopise vydaném příslušnou státní zkušebnou. Přihlašovatel je povinen zároveň s přihláškou předložit dokumentaci v rozsahu stanoveném v tiskopise.

(6) Vyplyne-li dodatečně z údajů uvedených přihlašovatelem, že nejsou dány důvody pro hodnocení (§ 14 zákona), oznámí státní zkušebna po projednání s Úřadem přihlašovateli, že výrobek hodnocení nepodléhá.

§ 2

Přihlašování výrobků ke schvalování

(1) Výrobky podléhající schvalování stanoví Úřad výnosem, ve kterém též uvede, z kterých hledisek (§ 20 odst. 2 zákona) je výrobek schvalován, a státní zkušebnu, která je ke schvalování výrobků oprávněna. Výnos uveřejňuje ve Věstníku.

(2) Výrobky podléhající schvalování přihlásí přihlašovatel na zvláštním tiskopise, vydaném příslušnou státní zkušebnou. Přihlašovatel je povinen zároveň s přihláškou předložit dokumentaci v rozsahu stanoveném v tiskopise.

§ 3

Vzorky výrobků

(1) Vzorkem se rozumí ekonomicky a technicky nezbytně potřebné množství výrobků stanovené státní zkušebnou, pokud toto množství nevyplývá z příslušné československé státní normy.

(2) Vybírá-li si sama státní zkušebna vzorek výrobku, činí tak za podmínek předepsaného vzorkování, statistické přejímky nebo jiným obvyklým způsobem. Odebrání vzorků výrobku u jiných organizací oznámí státní zkušebna přihlašovateli do 3 dnů po odebrání. Přihlašovatel je povinen nejpozději do 30 dnů po odebrání tyto výrobky nahradit nebo uhradit, pokud se s organizací nedohodne jinak.

(3) Je-li to hospodárnější a není-li tím ohrožena nestrannost a technická náročnost zkoušek, stanoví státní zkušebna, že technické zkoušky vzorku budou provedeny přímo u přihlašovatele s použitím jeho zkušebního zařízení. V tomto případě je přihlašovatel povinen oznámit státní zkušebně ve lhůtě jí určené, že vzorek a zkušební zařízení jsou připraveny ke zkouškám tak, jak stanovila státní zkušebna.

§ 4

Provádění kontroly

(1) Státní zkušebna kontroluje zhodnocené a schválené výrobky v rozsahu stanoveném Úřadem.

*) § 26 odst. 1 zákona č. 30/1968 Sb., o státním zkušebnictví.

(2) Kontrolní zkoušky výrobků provádí pověřený pracovník státní zkušebny na místě, popřípadě vzorky výrobku odebere, zapečetí a odešle ke zkoušce do laboratoře (zkušebny); způsob zkoušky určí státní zkušebna.

§ 5

Rozhodování o výsledcích hodnocení, schvalování a kontroly

(1) Státní zkušebna je povinna rozhodnout o hodnocení výrobku do 60 dnů a o schvalování výrobku do 30 dnů ode dne ukončení technických zkoušek, uzavřených závěrečným protokolem.

(2) Jestliže se ve lhůtě stanovené v odst. 1 ukáže, že je třeba, aby si státní zkušebna opatřila další podklady pro rozhodnutí, prodlužuje se lhůta pro vydání rozhodnutí o dobu potřebnou k předložení a zpracování vyžádaných podkladů. Státní zkušebna je povinna toto prodloužení sdělit přihlašovateli s uvedením důvodů.

(3) Orgány státního zkušebnictví mohou pro svoje rozhodnutí o hodnocení nebo schválení výrobku použít též výsledky zkoušek a posudky, které provedly zahraniční zkušební organizace.

(4) Rozhodnutí o hodnocení se zasílají spolu se závěrečnou zprávou přihlašovateli a Úřadu. Závěrečnou zprávou se rozumí závěrečný protokol doplněný o posouzení vlastností výrobku hodnotitelskou komisí a o podrobné zdůvodnění rozhodnutí státní zkušebny. Zařazuje-li se výrobek do prvního nebo třetího stupně jakosti, zasílá se rozhodnutí příslušnému cenovému orgánu; při zařazení výrobku do třetího stupně jakosti také okresnímu národnímu výboru příslušnému podle sídla přihlašovatele.

(5) Rozhodnutí o schválení výrobku spolu se závěrečným protokolem se zasílají přihlašovateli; Úřadu se zasílají rozhodnutí bez závěrečného protokolu.

(6) Rozhoduje-li státní zkušebna na základě výsledku kontroly podle ustanovení § 19 nebo § 23 zákona, vydá rozhodnutí nejpozději do 15 dnů po ukončení kontrolních zkoušek uzavřených protokolem. Rozhodnutí včetně protokolu se zasílají přihlašovateli a Úřadu. Kromě toho se zasílají rozhodnutí o přeřazení výrobku do nižšího stupně jakosti příslušnému cenovému orgánu a rozhodnutí o přeřazení do třetího stupně jakosti také okresnímu národnímu výboru příslušnému podle sídla přihlašovatele.

(7) Výsledky hodnocení a jejich změny jsou uveřejňovány způsobem určeným Úřadem.

(8) Seznam schválených výrobků a jeho změny uveřejňuje Úřad ve Věstníku nebo může pověřit příslušnou státní zkušebnu, aby vydala seznam výrobků, které sama schválila.

*) ČSN 01 0810.

§ 6

Řízení o pořádkových opatřeních

Dokáže-li se okolnost postižitelná pokutou podle ustanovení § 29 zákona, vyzve Úřad přihlašovatele, aby mu podal výkaz dodávek výrobku a výpočet výše pokuty. Na základě výkazu a výpočtu, popřípadě na základě dalších zjištění, vyměří Úřad přihlašovateli pokutu. Stejně postupuje Úřad i vůči jiné organizaci, má-li být postižena podle ustanovení § 29 odst. 1 a 4 zákona.

§ 7

Průkazy orgánů státního zkušebnictví

Při výkonu státního zkušebnictví, zejména podle ustanovení § 28 zákona, se pověření pracovníci orgánů státního zkušebnictví vykazují zvláštními průkazy.

Část II

Označování zhodnocených a schválených výrobků

§ 8

(1) Státní zkušebna stanoví

a) v rozhodnutí o hodnocení výrobku, zda výrobek zařazený do prvního nebo druhého stupně jakosti smí být označován značkou příslušného stupně jakosti;

b) v rozhodnutí o schválení výrobku, zda přihlašovatel má povinnost označovat schválený výrobek příslušnou schvalovací značkou.

(2) Značky jsou uvedeny v příloze. Podrobnosti provedení značek stanoví československá státní norma.*)

(3) Značky musí být čitelné a trvanlivé a musí být provedeny stejným způsobem jako ostatní předepsané údaje a umístěny v blízkosti označení výrobce. Výjimečně mohou být provedeny jiným způsobem, který musí být schválen příslušnou státní zkušebnou.

Část III

Úhrady za výkon státního zkušebnictví

§ 9

Úhrada za hodnocení a schvalování výrobků

(1) Výše úhrady za hodnocení a schvalování výrobků, fakturované přihlašovateli, se určí podle ceníku. Není-li výše úhrady ceníkem stanovena, určí se na základě individuální kalkulace, při níž je možno použít i předem vypracovaného ceníku dílčích výkonů nebo předem vypracované sazby za zkušební hodinu.

(2) Ceníky, sazby a kalkulační vzorce schvaluje po dohodě s Úřadem ústřední orgán, jemuž je státní zkušebna organizačně podřízena.

§ 10

Úhrada za odvolací řízení při hodnocení nebo schvalování výrobků

(1) Jsou-li odvolání, popřípadě rozklad zamítnuty, zaplatí přihlašovatel Úřadu úhradu ve stejné výši, jaká mu byla fakturována za hodnocení nebo schválení výrobku. Úřad může v odůvodněných případech tuto částku snížit.

(2) Je-li zamítnuto odvolání proti přeřazení výrobku do nižšího stupně jakosti, popřípadě proti odnětí zařazení do stupně jakosti nebo odnětí schválení (§ 19 a § 23 zákona), zaplatí přihlašovatel úhradu ve výši nákladů, které Úřadu v odvolacím řízení vznikly.

(3) Je-li odvolání, popřípadě rozkladu vyhověno, nepřísluší státní zkušebně ani Úřadu za odvolací řízení úhrada.

§ 11

Úhrada za kontrolní činnost

Státní zkušebny, které jsou hospodářskými organizacemi, fakturují svou kontrolní činnost Úřadu.*) Úřad hradí tyto faktury až do celkové roční výše, kterou předem po projednání se státní zkušebnou sám stanoví. Výše úhrady za kontrolní činnost státních zkušeben se určí stejným způsobem jako výše úhrady podle ustanovení § 9 odst. 1.

§ 12

Závěrečná ustanovení

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1968.

Předseda:

Křovina v. r.

*) Kontrolní činnost státních zkušeben, které jsou rozpočtovými organizacemi, se hradí z prostředků státního rozpočtu podle ustanovení § 16 vyhlášky ministerstva financí č. 103/1966 Sb., o financování neinvestičních potřeb rozvoje vědy a techniky a obdobných činností.

ZNAČKY PODLE § 8 ODST. 2 **Příloha**

č. 1 Schvalovací značka obecná

č. 2 Schvalovací značka pro elektrotechnické výrobky, materiály a pomůcky*)

č. 3 Schvalovací značka odolnosti (v určitém prostředí se ztíženími klimatickými nebo jinými podmínkami*)

č. 4 Kontrolní značka pro elektrickou výzbroj motorových vozidel, podléhající homologaci podle pravidel Evropské hospodářské komise Organizace spojených národů**)

č. 5 Značka jakosti prvního stupně, tj. výborné jakosti

č. 6 Značka jakosti druhého stupně, tj. dobré jakosti

*) Právo užívat tuto značku může udělit pouze ta státní zkušebna, která je k tomu oprávněna Úřadem.

**) Právo užívat tuto značku uděluje státní zkušebna oprávněná k tomu sekretariátem Evropské hospodářské komise Organizace spojených národů.

33

VYHLÁŠKA

Úřadu pro normalizaci a měření

ze dne 28. února 1968

o ověřování zbraní a schvalování střeliva pro civilní potřebu

Úřad pro normalizaci a měření stanoví podle § 24 a 35 zákona č. 30/1968 Sb., o státním zkušebnictví (dále jen zákon):

§ 1

Tato vyhláška se vztahuje na ověřování zbraní a schvalování střeliva, které je oprávněn provádět Strojírenský zkušební ústav v Brně (dále jen státní zkušebna).*)

Část I

Zbraně

§ 2

Základní ustanovení

(1) U zbraní a jejich hlavních částí, které jsou určeny pro civilní potřebu, podléhá ověření každý kus; smějí být uváděny do oběhu a používány jen tehdy, jsou-li ověřeny a označeny ověřovací značkou.

(2) Za zbraň podle této vyhlášky se považují:

a) ruční palné zbraně, a to
brokovnice,
kulovnice,
malorážky,
kulobrokové pušky,
flobertky,
pušky pro pokojovou střelbu,
pistole,
revolvery;

b) balistické zbraně určené k zjišťování balistických hodnot (tlaku, rozptylu, rychlosti) střeliva a sledování jeho funkce ve zbrani;

c) startovací pistole a jiné poplašné zbraně s výjimkou těch, jejichž ráže je menší než 7 mm, a ostatní expansní přístroje, u nichž je zdrojem energie střelný prach nebo nárazová slož (jateční a omračovací přístroje, vstřelovací přístroje, palné lisy, průbojníky apod.);

d) ruční plynové zbraně, jež se ve své koncepci blíží nebezpečnosti palných zbraní (jako vzduchovky, plynovky, větrovky s přídavným zdrojem hnací energie, s nekontrolovatelnou kompresí plynu v tlakové nádobě apod.).

(3) Hlavními částmi zbraní jsou hlavně a závěry.

§ 3

Přihlašování a předkládání zbraní k ověření

(1) Zbraně a jejich samostatně dodávané hlavní části (dále jen zbraně) je jejich tuzemský výrobce povinen přihlásit a předložit státní zkušebně k ověření a označení ověřovací značkou; jejich dovozce je tak povinen učinit do 30 dnů po dovezení z ciziny.

(2) Výrobce je povinen mimo zbraní uvedených v § 2 odst. 2 přihlásit a předložit státní zkušebně k ověření a označení ověřovací značkou též všechny ruční plynové zbraně s počáteční energií střely 0,45 kpm a větší.

(3) Pokud se zjistí, že zbraň není označena ověřovací značkou, má povinnost podle odst. 1:

a) opravna, jíž byla taková zbraň svěřena k opravě,

b) každý uživatel jakmile to zjistí, nejdéle však do 30 dnů po převzetí zbraně.

(4) Zbraně označené již ověřovací značkou jsou povinni přihlásit a předložit státní zkušebně k novému ověření:

a) uživatel zbraně na výzvu státní zkušebny, národního výboru, orgánu Veřejné bezpečnosti; dále též, je-li vyzván Svazem pro spolupráci s armádou nebo mysliveckou organizací v souvislosti s jejich činností;

b) uživatel zbraně, má-li za to, že její bezpečnost utrpěla skladováním, používáním nebo jiným způsobem;

c) opravna po provedení opravy, která mohla mít vliv na bezpečnost zbraně.

*) Součástí Strojírenského zkušebního ústavu je Československá státní zkušebna zbraní a střeliva pro civilní potřebu v Praze, u níž se zbraně a střelivo přihlašují a předkládají.

§ 4

Ověřování zbraní

(1) Zbraň, která vyhověla podmínkám zkoušky, označí zkušebna ověřovací značkou a posledním dvojčíslím letopočtu zkoušky a v písemném ověření uvede pořadové číslo zkoušky a výrobní číslo zbraně, pokud je na ní vyznačeno.

(2) Výrobce je povinen opatřit zbraně předkládané k ověření výrobním číslem a takovým označením ráže, aby nebylo pochybností, jakého náboje nebo nábojky smí být použito.

(3) Na zbraň předloženou jiným přihlašovatelem než výrobcem vyrazí státní zkušebna nezávisle na výsledku zkoušky také pořadové číslo zkoušky a je-li to nutné, i označení ráže.

(4) Ověřovací značkou označuje státní zkušebna zbraně jen při prvním ověření, při dalších ověřeních jen posledním dvojčíslím letopočtu a pořadovým číslem zkoušky.

(5) Nevyhoví-li zbraň zkoušce při novém ověření, odstraní státní zkušebna dříve udělené československé nebo cizozemské ověřovací značky mechanickým nebo jiným způsobem.

(6) Přihlašovatel je povinen předkládat zbraně ke zkoušce ve stavu schopném střelby a s pažbou; jde-li o samostatnou hlaveň, je povinen předložit současně závěr umožňující provedení zkoušky, a jde-li o samostatný závěr, hlaveň.

§ 5

Zkoušky zbraní

(1) Technické podmínky pro zkoušky zbraní stanoví příslušné československé státní normy. Zbraně, které nevyhověly těmto podmínkám, nesmějí být ověřeny.

(2) Při hromadném předkládání zbraní ke zkouškám určí státní zkušebna v jakém počtu a termínech se jí mohou zbraně předkládat.

(3) Jiný přihlašovatel než výrobce je povinen u zbraně s kulovou hlavní dodat ke zkoušce státní zkušebně zároveň se zbraní spotřební náboje, popřípadě nábojnice opatřené zápalkou a střely, a to v množství stanoveném státní zkušebnou.

§ 6

Závady zbraní

(1) Zjistí-li se při zkoušce závady, jež lze opravit, vrátí státní zkušebna zbraň přihlašovateli, který je povinen dát závadu odstranit a do 6 měsíců znovu předložit zbraň státní zkušebně ke zkouškám; jde-li o závady, které nelze opravit, učiní státní zkušebna zbraň před vrácením přihlašovateli trvale nezpůsobilou k užívání.

(2) Přihlašovatel, jemuž byla zbraň vrácena k opravě, ji nesmí používat, pokud nebyla opravena a ověřena státní zkušebnou.

Část II

Střelivo

§ 7

Základní ustanovení

(1) Střelivo a jeho samostatně dodávané hlavní části nesmějí být uváděny bez schválení do oběhu ani používány pro civilní potřebu.

(2) Za střelivo se podle této vyhlášky považují náboje a nábojky pro ruční palné zbraně a pro expansní přístroje a střelivo pro ruční plynové zbraně. Hlavními částmi střeliva jsou střely, nábojnice a zápalky.

§ 8

Schvalování střeliva

Při schvalování střeliva může státní zkušebna kromě jiné dokumentace požadovat od přihlašovatele zejména, aby jí sdělil maximální tlak prachových plynů, který toto střelivo vyvíjí. Přihlašovatel, a to i dovezeného střeliva, je povinen pečovat o to, aby mu tyto údaje byly známy.

§ 9

Kontrola schváleného střeliva

(1) Zjistí-li se při kontrole, že u některých kusů, či výrobních dávek střeliva se snížila bezpečnost jejich použití (např. skladováním), může státní zkušebna též rozhodnout, že odnímá schválení jen těm kusům nebo výrobním dávkám, které by mohly ohrozit bezpečnost uživatele nebo jeho okolí.

(2) Uživatel střeliva je povinen předložit je ke kontrole na výzvu státní zkušebny, národního výboru, orgánů veřejné bezpečnosti; dále též, je-li vyzván Svazem pro spolupráci s armádou nebo myslivecko u organizací v souvislosti s jejich činností; tuto povinnost má každý uživatel i tehdy, má-li pochybnosti o bezpečnosti nebo spolehlivosti střeliva. Toto ustanovení se netýká střeliva pro plynové zbraně.

§ 10

Zkoušky střeliva

Technické podmínky pro zkoušky střeliva stanoví příslušné československé státní normy. Střelivo, které nevyhovělo těmto podmínkám, nesmí být schváleno.

Část III

Ustanovení společná a závěrečná

§ 11

Osvobození

(1) Ustanovení této vyhlášky se nevztahují:

a) na zbraně a střelivo
   — provážené československým celním územím,
   — patřící cizincům, používají-li jich při přechodném pobytu v Československu ke své osobní potřebě,

— dovezené pro pokusy výzkumných a studijních nebo zkušebních institucí, slouží-li výhradně jejich účelům; za pokus se nepovažuje používání zbraně nebo střeliva na střeleckých závodech, při cvičeních ve střelbě, při lovu apod.;

b) na ruční palné zbraně vyrobené nejpozději roku 1870, s výjimkou revolverů — zadovek a pistolí — zadovek, a na ruční palné zbraně, u nichž je výstřel vyvozen jinak než úderem zápalníku na střed nebo okraj nábojnice;

c) na zbraně, které byly odborně učiněny trvale nezpůsobilými k užívání;

d) na střelivo pro ruční plynové zbraně, které bylo dovezeno z ciziny, neobsahuje-li přídavný zdroj hnací energie (např. složve střele).

(2) Podle této vyhlášky se neověřují a neoznačují příslušnou značkou zbraně a neschvaluje střelivo:

a) které byly dovezeny z ciziny a jsou označeny cizozemskými ověřovacími, popřípadě u střeliva schvalovacími značkami podle mezinárodních úmluv o vzájemném uznávání značek uzavřených Československou socialistickou republikou;*)

b) které byly dovezeny z ciziny a jsou označeny jinými cizozemskými ověřovacími, popřípadě schvalovacími značkami za podmínek vzájemnosti; Úřad pro normalizaci a měření po dohodě s ministerstvem zahraničního obchodu stanoví, zda jsou tyto podmínky splněny;

c) které byly státní zkušebnou ověřeny, popřípadě schváleny přede dnem 1. července 1962 a jsou určeny pro potřebu v tuzemsku;

d) které byly státní zkušebnou ověřeny, popřípadě schváleny podle vyhlášky ministerstva všeobecného strojírenství č. 52/1962 Sb., o zkoušení a ověřování zbraní a střeliva pro civilní potřebu.

(3) Náboje do loveckých zbraní, které pro vlastní potřebu zhotovily osoby oprávněné k tomu podle zvláštních předpisů, nemusejí být schváleny ani označeny značkou, byly-li vyrobeny z nábojnic, střel a zápalek, jež byly schváleny, nebo jimž byla udělena zkušební značka podle dřívějších předpisů.

(4) Ustanoveními odstavce 2 a 3 není dotčena povinnost předložit zbraně a střelivo k ověření, schválení nebo kontrole podle § 3 odst. 4 a § 9 odst. 2.

§ 12

Označování zbraní a střeliva

(1) Značkami podle této vyhlášky mohou být označovány pouze zbraně, které byly ověřeny, nebo střelivo, které bylo schváleno.

(2) Podrobný způsob označování zbraní ověřovací značkou a střeliva schvalovací značkou je uveden v příloze.

(3) Výrobní, tovární nebo obchodní značky na zbraních a střelivu a jejich hlavních částech se nesmějí podobat značkám předepsaným v příloze této vyhlášky.

§ 13

Uživatelé, zejména Svaz pro spolupráci s armádou a myslivecké organizace, oznámí státní zkušebně všechny závažné závady zbraní a střeliva, které se při jejich používání vyskytují opakovaně.

§ 14

Pokud tato vyhláška neupravuje ověřování zbraní nebo schvalování a kontrolu střeliva zvláštním způsobem, platí pro ně přiměřeně ustanovení vyhlášky Úřadu pro normalizaci a měření č. 32/1968 Sb., kterou se provádí zákon o státním zkušebnictví.

§ 15

(1) Úřad pro normalizaci a měření může povolit výjimky z ustanovení § 3 odst. 1 a 2, § 6 odst. 1 a ze způsobu označování uvedeného v příloze této vyhlášky, nebudou-li tím dotčena ustanovení mezinárodních úmluv o vzájemném uznávání ověřovacích nebo schvalovacích značek, které uzavřela Československá socialistická republika. Jedná-li se o povolení výjimky pro výrobce, projedná ji Úřad pro normalizaci a měření předem s jeho nadřízeným orgánem.

(2) Uplynutím čtyř měsíců ode dne účinnosti této vyhlášky pozbývají platnosti výjimky povolené z ustanovení vyhlášky ministerstva všeobecného strojírenství č. 52/1962 Sb., o zkoušení a ověřování zbraní a střeliva pro civilní potřebu, pokud nebudou nahrazeny výjimkami povolenými podle předchozího odstavce.

§ 16

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1968.

Předseda:

v z. Ing. **Vyskoč** v. r.

*) Seznam cizozemských ověřovacích značek zbraní a schvalovacích značek střeliva, na které se tyto úmluvy vztahují, vede státní zkušebna.

Příloha

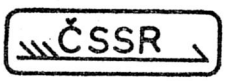
k vyhlášce Úřadu pro normalizaci a měření č. 33/1968 Sb., o ověřování zbraní a schvalování střeliva pro civilní potřebu

Způsob označování zbraní a střeliva

Jednotlivé druhy zbraní a střeliva se označují těmito značkami:

č. 1 ověřovací značka pro expansní přístroje a samostatně dodávané hlavně a závěry k těmto zbraním,

č. 2 ověřovací značka pro ruční plynové zbraně a schvalovací značka pro střelivo pro tyto zbraně,

č. 3 ověřovací značka pro polotovary hlavní brokovnic,

č. 4 ověřovací značka pro brokovnice, flobertky a ostatní zbraně na flobertkové náboje, pušky pro pokojovou střelbu, pistole na brokové náboje nebo pro pokojovou střelbu a samostatně dodávané hlavně a závěry k těmto zbraním,

č. 5 ověřovací značka pro kulovnice, malorážky, pistole a revolvery a samostatně dodávané hlavně a závěry k těmto zbraním (s výjimkou druhů ověřovaných značkou č. 4),

č. 6 schvalovací značka pro náboje, nábojky, samostatně dodávané střely, nábojnice a zápalky;

pušky kulobrokové a samostatně dodávané hlavně a závěry k těmto zbraním se označují značkou 4 i 5.

Balistické zbraně a jejich samostatně dodávané hlavně a závěry se označují značkami č. 1, 2, 4 nebo 5, popřípadě značkami č. 4 i 5, podle toho, kterému druhu takto označovaných zbraní, hlavní, nebo závěrů odpovídá příslušná balistická zbraň, její hlaveň nebo závěr.

U zbraní se značka vyrazí na hlaveň a závěr; rovněž se vyrazí na samostatně dodávané hlavně nebo závěry. U střeliva a samostatně dodávaných střel, nábojnic a zápalek se značka vytiskne na nejmenším spotřebitelském obalu.

34

VYHLÁŠKA

ministra těžkého průmyslu

ze dne 22. února 1968,

kterou se doplňuje vyhláška ministra hutního průmyslu a rudných dolů č. 93/1962 Sb. o státní službě pro drahé kovy

Ministerstvo těžkého průmyslu stanoví v dohodě se zúčastněnými ústředními orgány podle § 13 odst. 1 zákonného opatření předsednictva Národního shromáždění č. 2/1955 Sb. o státní službě pro míry a váhy, o státní službě pro drahé kovy a o zkoušení zbraní a střeliva pro civilní potřebu, ve znění § 8 vládního nařízení č. 3/1959 Sb. o zřízení Státního výboru pro rozvoj techniky a § 5 zákona č. 115/1964 Sb. o změnách v organizaci a působnosti některých odvětvových ústředních orgánů:

Čl. I

Ustanovení § 13 odst. 2 písm. b) vyhlášky ministra hutního průmyslu a rudných dolů č. 93/1962 Sb. o státní službě pro drahé kovy se doplňuje určením další předepsané ryzosti pro zlaté zboží takto:

zlato číslo 5 375

Čl. II

Úřední značka pro zlaté zboží o ryzosti 375/1000 se vyhlašuje v příloze.

Čl. III

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

Ing. **Krejčí** v. r.

Příloha k vyhlášce č. 34/1968 Sb.

Československá úřední značka
pro zlaté zboží o ryzosti 375/1000

35

VYHLÁŠKA

Ústřední správy geodézie a kartografie

ze dne 28. února 1968,

kterou se mění vyhláška č. 156/1957 Ú. l., o ohlašování geodetických a topografických prací, předkládání elaborátů těchto prací, vydávání a rozmnožování kartografických děl

Ústřední správa geodézie a kartografie stanoví v dohodě se zúčastněnými ústředními orgány podle § 4 odst. 2 vládního nařízení č. 1/1954 Sb., o zřízení Ústřední správy geodézie a kartografie:

Čl. I

Vyhláška Ústřední správy geodézie a kartografie č. 156/1957 Ú. l., o ohlašování geodetických a topografických prací, předkládání elaborátů těchto prací, vydávání a rozmnožování kartografických děl, se mění takto:

1. § 2 písm. c) zní:

„c) zakládání evidence nemovitostí, udržování jejího souladu se skutečným stavem, provádění hospodářskotechnických a jiných úprav pozemků, evidence a ochrany půdy,“

2. První věta § 5 odst. 2 zní:

»Orgány a organizace jsou povinny ohlásit práce uvedené v odstavci 1 nejméně 14 dnů před jejich započetím oblastnímu ústavu geodézie (dále jen „oblastní ústav“), v jehož obvodu působnosti jsou práce prováděny.«

3. V § 7 odst. 2 se vypouští poslední věta.

4. § 15 zní: „§ 15

Distribuce kartografických děl

Distribuci kartografických děl, která jsou vydávána v působnosti ÚSGK pro potřebu orgánů a organizací, zajišťují oblastní ústavy. Distribuci kartografických děl vydávaných v působnosti ÚSGK pro učební potřebu škol nebo pro veřejnost provádějí svými organizacemi příslušné ústřední orgány v dohodě s ÚSGK.“

5. § 16 zní: „§ 16

Dokumentace kartografických děl

Dokumentaci kartografických děl provádí Kartografický a geodetický fond. Každý, kdo vyhotovuje, rozmnožuje nebo vydává kartografická díla (§ 11 odst. 1 a 3 a § 12 odst. 1) je povinen dodat bezplatně k dokumentačním účelům po dvou výtiscích (nebyl-li tisk prováděn, po dvou vyhotoveních) kartografických děl vydaných v českých krajích Kartografickému a geodetickému fondu, pobočce v Praze, a kartografických děl vydaných na Slovensku Kartografickému a geodetickému fondu v Bratislavě, a to do jednoho měsíce po rozmnožení kartografického díla, popřípadě ukončení práce.“

Čl. II

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Předseda:

Ing. **Průša** v. r.

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Ministerstvo stavebnictví vydalo

1. podle § 30 odst. 2 vyhlášky č. 101/1966 Sb. o odměňování práce v nové soustavě plánovitého řízení národního hospodářství

— **výnos** ze dne 20. září 1967 č. 7/1967 Zpravodaj ministerstva stavebnictví, **kterým se mění a doplňuje výnos ministerstva stavebnictví č. 26/1966 Věstník ministerstva stavebnictví o úpravě mzdových podmínek dělníků v podnicích průmyslové výroby a ve výrobnách stavebních hmot a dílců podniků stavební výroby.**

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. listopadu 1967.

2. podle části IV. vyhlášky č. 96/1967 Sb. o náhradách cestovních, stěhovacích a jiných výdajů

— **výnos** ze dne 26. října 1967 č. 8/1967 Zpravodaj ministerstva stavebnictví **o náhradách cestovních výdajů pracovníků stavební výroby.**

Výnos upravuje náhrady cestovních výdajů pracovníků organizací stavební výroby řízených ministerstvy dopravy, hornictví, národní obrany, stavebnictví, lesního a vodního hospodářství, zemědělství a výživy a národními výbory. Náhrady podle výnosu přísluší též pracovníkům stavebních organizací v působnosti Svazu výrobních družstev. Tento výnos nahrazuje tyto předpisy upravující náhrady pracovníkům stavební výroby:

— Výnos ministerstva stavebnictví č. 100/1964 Věstník MSv o náhradách cestovních, stěhovacích a jiných výdajů pracovníků stavební výroby.

— Směrnice ministerstva stavebnictví č. 153/1964 Věstník MSv o paušální náhradě při pracích zeměměřičských a geologických.

— Výnos ministerstva dopravy ze dne 24. 7. 1964 č. 26 769/1964 o náhradách cestovních, stěhovacích a jiných výdajů pracovníků stavební výroby ve znění výnosu ze dne 9. 1. 1965 č. 40 328/1964-03 a výnosu ze dne 2. 1. 1965 č. 7027/1965.

— Výnos ministerstva dopravy ze dne 2. 10. 1964 č. 32 081/1964 — paušální náhrady při zeměměřičských pracích v poli a při geologickém průzkumu.

— Výnos ministerstva dopravy ze dne 2. 3. 1965 č. 12 333/65-S 7 — náhrady cestovních výdajů na nepreferovaných stavbách (za železničního provozu).

— Výnos ministerstva zemědělství, lesního a vodního hospodářství č. 87/1964 Věstník ministerstva zemědělství, lesního a vodního hospodářství o náhradách cestovních a jiných výdajů pracovníků stavební výroby.

— Výnos ministerstva národní obrany ze dne 3. 7. 1964 č. 7158-4/1964 o náhradách cestovních, stěhovacích a jiných výdajů pracovníků vojenského stavebnictví.

— Směrnice ministerstva paliv č. 41/1964 k vyhlášce č. 100/1966 Sb.

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. listopadu 1967.

3. podle § 150 odst. 2 a § 167 odst. 2 zákoníku práce

— **výnos** ze dne 5. prosince 1967 č. 9/1967 Zpravodaj ministerstva stavebnictví, **kterým se vydávají seznamy prací a pracovišť zakázaných ženám, těhotným ženám, matkám do konce devátého měsíce po porodu a mladistvým.**

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. ledna 1968.

4. podle § 40 odst. 4 vládního nařízení č. 66/1965 Sb., kterým se provádí zákoník práce a na základě zásad stanovených vládou

— **směrnice** ze dne 19. prosince 1967 č. 1/1968 Zpravodaj ministerstva stavebnictví **pro poskytování osobních ochranných pracovních prostředků a stejnokrojů a pro vybavování společenských zařízení.**

Směrnice nabyly účinnosti dnem 1. ledna 1968 a zrušují se jimi směrnice ministerstva stavebnictví ze dne 1. ledna 1965 pro poskytování ochranných oděvů, obuvi, ochranných pomůcek a stejnokrojů zaměstnancům a o vybavování společenských zařízení s výjimkou seznamu povolání (prací), které jsou jejich přílohami.

5. podle § 5 vládní vyhlášky č. 107/1964 Sb., o zařazování zaměstnání do I. a II. pracovní kategorie pro účely důchodového zabezpečení

— **výnos** ze dne 22. prosince 1967 č. 2/1968 Zpravodaj ministerstva stavebnictví, **kterým se mění a doplňuje resortní seznam zaměstnání zařazených do I. a II. pracovní kategorie pro účely důchodového zabezpečení.**

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. ledna 1968.

6. podle § 8 odst. 2 vyhlášky č. 96/1967 Sb., o náhradách cestovních, stěhovacích a jiných výdajů

— **výnos** ze dne 9. ledna 1968 č. 3/1968 Zpravodaj ministerstva stavebnictví **o určení pracovišť, na která se v podnicích průmyslové výroby vztahuje zvláštní úprava nocležného.**

Výnos nabyl účinnosti dnem 15. února 1968.

7. podle § 30 odst. 2 vyhlášky č. 101/1966 Sb., o odměňování práce v nové soustavě plánovitého řízení národního hospodářství

— **výnos** ze dne 8. ledna 1968 SZ: 344.5/10-EP 1-1968 **o úpravě platových poměrů pracovníků strojních početních stanic.**

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1968 a byl vydán jako zvláštní publikace ministerstva stavebnictví, která byla rozeslána příslušným organizacím dopisem ze dne 10. února 1968, SZ: 344.5/10-EP-1-1968.

Výnosem se zrušuje výnos ministerstva stavebnictví ze dne 16. září 1964 SZ: 344.1/640/PAM 1-1964 o úpravě platových poměrů pracovníků strojních početních stanic ve znění výnosu ministerstva stavebnictví č. 52/1965 Věstníku MSv.

Do výnosů a směrnic je možno nahlédnout u podniků, kterých se týkají.

Ministerstvo školství

vydalo **výnos o úpravě platových poměrů pracovníků rozšířených dílenských provozů středních průmyslových škol** ze dne 5. ledna 1968 čj. 3317/68-VI/3, který nabyl účinnosti dne 15. ledna 1968.

Výnos byl rozeslán krajským národním výborům a ředitelstvím středních průmyslových škol, u nichž jsou organizovány rozšířené dílenské provozy a lze do něj nahlédnout v ministerstvu školství, v odborech školství a kultury krajských národních výborů a u ředitelství uvedených škol.

Ministerstvo školství

vydalo v dohodě se zúčastněnými ústředními orgány podle § 32 zákona č. 186/1960 Sb., o soustavě výchovy a vzdělávání (školského zákona) a podle § 29 zák. č. 89/1958 Sb., o výchově dorostu k povolání v učebním poměru (učňovského zákona) **výnos** čj. 8634-II/5 ze dne 24. února 1968 **o hodnocení prospěchu a chování, udílení pochval a používání jiných opatření k posílení kázně v zařízeních pro výchovu učňů, na středních školách pro pracující, odborných školách, středních odborných školách, středních všeobecně vzdělávacích školách a konzervatořích.**

Výnos je uveřejněn ve Věstníku ministerstva školství a ministerstva kultury a informací; lze do něho nahlédnout v ministerstvu školství a v odborech školství a kultury národních výborů.

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1968; zrušují se jím ustanovení části druhé vzorového učňovského řádu ze dne 7. 12. 1966 čj. 48 058/66-II/2 (Věstník MŠK 1967, str. 285) a zkušební řád pro školy I.—III. stupně ze dne 30. 12. 1950 čj. 64 000-I (Věstník MŠVU 1951, str. 7).

Ministerstvo zdravotnictví

vydalo v dohodě s ústředním výborem Odborového svazu pracovníků zdravotnictví podle § 30 odst. 2 vyhlášky č. 101/1966 Sb. **výnos o úpravě platových poměrů technickohospodářských pracovníků lázeňských organizací hospodářské jednotky Československé státní lázně a zřídla** ze dne 27. prosince 1967 j. zn. OE/5-852-27. 10. 1967. Výnos nabyl účinnosti dnem 1. ledna 1968.

Do výnosu lze nahlédnout na ministerstvu zdravotnictví, na oborovém ředitelství Československé státní lázně a zřídla — Ústřední správa lázní a zřídel a v podřízených lázeňských organizacích.

Svaz výrobních družstev vydal

1. **usnesení představenstva č. 138 ze dne 30. 11. 1967, kterým se mění ustanovení čl. 65 usnesení představenstva Ústředního svazu výrobních družstev č. 754/1965 o úpravě pracovněprávních vztahů členů výrobních družstev.**

Usnesení upravuje započet některých dob do doby členského poměru pro účely stanovení délky dovolené na zotavenou členů výrobních družstev.

Usnesení nabylo účinnosti dnem 20. prosince 1967 a bylo uveřejněno ve Věstníků Svazu výrobních družstev č. 18/1967 pod poř. č. 51. Do tohoto usnesení lze nahlédnout v každém výrobním družstvu nebo na Svazu výrobních družstev a jeho krajských sekretariátech a na slovenském výboru Svazu výrobních družstev.

2. **směrnice o úpravě mzdových podmínek hlídačů, vrátných a členů závodních stráží**, které nabyly účinnosti dnem 1. ledna 1968.

Směrnice byly uveřejněny ve Věstníku Svazu výrobních družstev č. 1/1968 pod poř. č. 1 a lze do nich nahlédnout v každém výrobním družstvu nebo na Svazu výrobních družstev a jeho krajských sekretariátech a na slovenském výboru Svazu výrobních družstev.

Těmito směrnicemi byly zrušeny směrnice Ústředního svazu výrobních družstev č. 16/1961 o úpravě odměňování hlídačů a vrátných a směrnice Ústředního svazu výrobních družstev č. 17/1961 o mzdových podmínkách členů závodních stráží, které byly uveřejněny ve Věstníku ÚSVD č. 3/1961 a registrovány v částce 24/1961 Sb.

3. **směrnice o některých dalších změnách v seznamu zaměstnání II. pracovní kategorie ve výrobních družstvech pro účely důchodového zabezpečení**, které nabyly účinnosti dnem 25. ledna 1968.

Směrnice byly uveřejněny ve Věstníku Svazu výrobních družstev č. 1/1968 pod poř. č. 2 a lze do nich nahlédnout ve všech výrobních družstvech nebo na Svazu výrobních družstev a jeho krajských sekretariátech a na slovenském výboru Svazu výrobních družstev.

Ústřední správa spojů

vydala podle § 40 odst. 4 vládního nařízení č. 66/1965 Sb. výnosem ze dne 22. prosince 1967, čj. 17 814/67-PAM/1, **směrnice pro poskytování osobních ochranných pracovních prostředků a stejnokrojů a pro vybavování společenských zařízení.**

Směrnice nabývají účinnosti dnem 1. ledna 1968 a byly uveřejněny jako příloha k opatř. č. 15/1968 Věstníku Ústřední správy spojů.

Do směrnic je možno nahlédnout u Ústřední správy spojů a u všech organizací spojů přímo podřízených Ústřední správě spojů.

Svaz spotřebních družstev vydal

1. **Směrnice** ze dne 25. května 1967 č. 15/1967 Věst SSD, **kterými se mění směrnice** č. 26/1966 Věst. ÚSSD (reg. v částce 10 Sbírky zákonů z roku 1967), **o mzdových podmínkách řidičů a závozníků silničních motorových vozidel v organizacích spotřebního družstevnictví.** Směrnice nabyly účinnosti dnem 1. června 1967.
2. **Směrnice** ze dne 27. prosince 1967 č. 28/1967 Věst. SSD, **jimiž se mění a doplňují směrnice** č. 7/1966 Věst. ÚSSD (reg. v částce 10 Sbírky zákonů z roku 1967), **pro odměňování pracovníků prodejen a závodů restauračního stravování úkolovou mzdou s kvalifikačními příplatky a směrnice** č. 8/1966 Věst. ÚSSD, **pro odměňování pracovníků malých prodejen a malých závodů restauračního stravování podílovou mzdou** (procentním podílem z tržby).

   Směrnice nabyly účinnosti dnem 1. ledna 1968.
3. **Směrnice** ze dne 29. prosince 1967 č. 30/1967 Věst. SSD, **o odměňování pracovníků ve velkoobchodních skladech organizací spotřebního družstevnictví.**

   Směrnice nabyly účinnosti dnem 1. ledna 1968.
4. **Směrnice** ze dne 5. února 1968 č. 2/1968 Věst. SSD, **pro poskytování osobních ochranných pracovních prostředků a stejnokrojů.**

   Směrnice nabyly účinnosti dnem vyhlášení.

   Současně byly **zrušeny:**

   směrnice č. 18/1965 Věst. ÚSSD, pro poskytování ochranných oděvů, obuvi a ochranných pomůcek pracovníkům ve znění směrnic č. 51/1965 Věst. ÚSSD.

Uvedené směrnice jsou uveřejněny ve Věstníku Svazu spotřebních družstev a lze do nich nahlédnout v ústředí všech lidových spotřebních družstev, Svazu spotřebních družstev a jeho sekretariátů v krajích.

Státní komise pro techniku

v dohodě s ministerstvem hornictví a Ústředním báňským úřadem vydala podle § 31 odst. 2 písm. c) zákona č. 87/1958 Sb., o stavebním řádu **Směrnice** č. 3 ze dne 14. února 1968 **pro stavby na poddolovaném území;** směrnice nabývají účinnosti dnem 1. dubna 1968 a zrušují se jimi „Směrnice pro stavby na poddolovaném území", vydané dne 29. dubna 1958 býv. Státním výborem pro výstavbu, registrované v částce 51/1958 Ú. l.

Směrnice jsou publikovány v Knižnici Státní komise pro techniku jako svazek č. 5; lze do nich nahlédnout na Státní komisi pro techniku (v odboru vztahů a projektování III-2) anebo objednat u Rudného projektu Praha, který Knižnici SKT tiskne a distribuuje.

Ministerstvo dopravy

vydalo podle § 5 vládní vyhlášky č. 107/1964 Sb., o zařazování zaměstnání do I. a II. pracovní kategorie pro účely důchodového zabezpečení, v dohodě se Státním úřadem sociálního zabezpečení a s ústředním výborem Odborového svazu pracovníků dopravy a spojů **výnos** ze dne 1. února 1968 čj. 31 388/1967-21, **kterým se mění a doplňuje resortní seznam zaměstnání zařazených do I. a II. pracovní kategorie pro účely důchodového zabezpečení.**

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. března 1968.

Výnos byl uveřejněn ve Věstníku ministerstva dopravy ročník 1968 číslo 4, do něhož lze nahlédnout v ministerstvu dopravy (v odboru koordinace) a u odborů dopravy všech krajských národních výborů.

Ministerstvo hornictví

vydalo podle § 40 odst. 4 vlád. nař. č. 66/1965 Sb., kterým se provádí zákoník práce a na základě zásad stanovených vládou **výnos** č. 1 ze dne 22. února 1968, **kterým se vydávají směrnice pro poskytování osobních ochranných pracovních prostředků a stejnokrojů a pro vybavování společenských zařízení.** Směrnice se vztahují na všechny organizace v působnosti ministerstva hornictví.

Osobní ochranné pracovní prostředky, stejnokroje a vybavení společenských zařízení se poskytují v rozsahu vymezeném v seznamu povolání (prací) a seznamu vybavení společenských zařízení, uvedených v příloze směrnice ministerstva paliv č. 50/64, v příloze směrnice ministerstva hornictví č. 8/66, v příloze směrnice ministerstva hutí a rudných dolů č. 110/64, v příloze směrnice Ústřední správy výzkumu a těžby radioaktivních surovin č. 37/64 a v konkrétních bezpečnostních a hygienických předpisech.

Úhrada za osobní ochranné pracovní prostředky, stejnokroje a vybavení společenských zařízení, pořizované v rámci seznamů prací se provádí u hospodářských organizací z výrobních nákladů, u rozpočtových organizací z jejich rozpočtu.

Organizace mohou poskytovat též vybavení přesahující rozsah stanovený v seznamech. Výdaje takto vzniklé uhradí hospodářské organizace z rozdělení hrubého důchodu po provedení odvodu do státního rozpočtu a rozpočtové organizace z prostředků pobídkového fondu, získaných v běžném roce nad základní příspěvek.

Dosavadní seznamy povolání (prací), které jsou přílohami dosud platných směrnic, zůstávají i nadále v platnosti.

Zrušují se:

1. Směrnice ministerstva paliv č. 50/64 o poskytování ochranných oděvů, obuvi, ochranných pomůcek a vybavování společenských zařízení.
2. Směrnice ministerstva hornictví č. 8/66 o osobním vybavení hornických učňů.
3. Směrnice ministerstva hutí a rudných dolů č. 110/64 pro poskytování ochranných oděvů, obuvi, ochranných pomůcek a stejnokrojů zaměstnanců a o vybavování společenských zařízení.
4. Směrnice Ústřední správy výzkumu a těžby radioaktivních surovin č. 37/64 o poskytování ochranných oděvů, obuvi, ochranných pomůcek a stejnokrojů zaměstnanců a vybavování společenských zařízení.

Směrnice nabývají účinnosti dnem 1. března 1968.

Úplné znění výnosu je uveřejněno v č. 2/1968 Zpravodaje ministerstva hornictví a je k nahlédnutí včetně všech příloh tj. dosavadních seznamů povolání (prací) u ministerstva hornictví a všech oborových (generálních) ředitelství výrobních hospodářských jednotek resortu ministerstva hornictví.

Vydavatel: Ministerstvo spravedlnosti — **Redakce**: Praha 1, Malá Strana, Tržiště 9, telefon 53 38 41 až 49 — **Administrace**: Statistické a evidenční vydavatelství tiskopisů, n. p., Praha 1, Malá Strana Tržiště 9, telefon 53 38 41 až 49 — Vychází podle potřeby — Roční předplatné činí Kčs 48,— a vybírá se v 1. čtvrtletí — Zrušení odběru se uznává jen ke konci každého kalendářního čtvrtletí nejpozději 10 dní před stanoveným datem — Frankované reklamace se uznávají jen dojdou-li do 15 dnů po vydání reklamované částky — **Účet SBČS** Praha 1 - 300 9062 — Novinová sazba povolena poštou Praha 07, číslo 313-348 Be 55 — **Tiskne**: Knihtisk 1, národní podnik v Praze 1, Malá Strana Karmelitská 6

Dohlédací pošta Praha 07